

KÄLLSKATTEN

Sveabunds semesterkassa.

Till Svenska väg- och vattenbyggarnas arbetsgivareförbund.

I en till centrala uppborädsnämnden inkommen skrivelse har Ni anförat att Ni träffat överenskommelse med Svenska byggnadsarbetareförbundet och Svenska vägarbetareförbundet att inrätta en semesterkassa, benämnd "Sveabunds semesterkassa". De avtalade bestämmelserna för semesterkassan överensstämmer helt med dem som gälla för motsvarande semesterkassa inom Svenska byggnadsindustriförbundets verksamhetsområde, benämnd "Byggnadsförbundets semesterkassa".

Efter att ha erinrat om nämndens förklaring den 29 januari 1947 (meddelande nr 12/1947) beträffande skatteavdrag å semesterersättning, som utbetalas genom "Byggnadsförbundets semesterkassa", hemställer Ni att motsvarande förklaring måtte meddelas i fråga om "Sveabunds semesterkassa".

*

Nämnden medger att arbetsgivare, som åtagit sig att inbetala semestermedel till "Sveabunds semesterkassa", tills vidare icke skall verkställa skatteavdrag å belopp, som motsvarar semestermedlen, då han utbetalar lön till arbetstagaren eller då han inbetalar semestermedlen till semesterkassan. Ej heller skall skatteavdrag göras, då semesterkassan utbetalar semesterersättningen till arbetstagaren. Förutsättningen för detta medgivande är att

skatteavdrag å tidlön och ackordsersättning verkställes med tillämpning av den avdelning (I och II) i nämndens anvisningar den 6 oktober 1953 för beräkning av preliminär A-skatt å inkomst av ackordsarbete inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som i det aktuella fallet leder till det största skatteuttaget.

Redovisningen av anställdas skatt.

I en till centrala uppborädsnämnden inkommen skrivelse anføres bland annat följande:

Det företag, i vilket Ni är anställd, redovisar arbetstagarnas skatt till skatteavdelningen vid postkontoret i residensstaden. Vid redovisningen insändas skatteanvisningar för arbetstagarna och en summerad förteckning över anvisningarna. Detta redovisningsätt har i några fall tillämpats även när skatteanvisning för vederbörande arbetstagare icke funnits att tillgå och skatteinbetalningen sålunda rätteligen bort göras till centrala skattekontot. Därvid har en skatteanvisning från en annan arbetstagares debetsedel använts, sedan nummerbeteckningen ändrats. Mot nämnda förfarande har riktats anmärkning från föreståndaren för skatteavdelningen, som framhållit att förfarandet medför olägenheter för uppborädsmyndigheterna.

Ni framhåller att det tillämpade förfaringsättet, som för arbetsgivaren är betydligt bekvämare än skatteinbetalning

till centrala skattekontot, kan bli aktuellt exempelvis sedan en arbetstagare slutat sin anställning och debetsedeln återställts till honom i samband med slutavlöningen. Vid en arbetsplats med ett större antal anställda är det icke alltid möjligt tillse att samtliga skatteavdrag ingå i närmast följande redovisning. Vidare kan, sedan debetsedeln återställts, en förmån tillkomma som föranleder ytterligare skatteavdrag.

Ni ifrågasätter om icke för skatteredovisning i nu förevarande fall onummerade skatteanvisningar kunna tillhandahållas arbetsgivaren för den händelse att en ändring av redan anbringade nummerbeteckning ej lämpligen bör få göras.

I ärendet har generalpoststyrelsen avgivit yttrande. Där framhålles att å skatteanvisning angivet debetsedelsnummer icke får ändras. Skatteanvisning med ändrat nummer kan icke bokföras av skatteavdelning förrän undersökning gjorts att det nya numret är riktigt. Vid dylik undersökning tillskrives först arbetsgivaren, som har att meddela namn och adress å arbetstagaren. Sedan dessa uppgifter

erhållits, översändes skatteanvisningen till vederbörande uppbördsmyndighet för kontroll av debetsedelsnumret. Dylika undersökningar förtynger arbetet såväl för skatteavdelning som för uppbördsmyndighet. Dessutom åsamkas arbetsgivaren extra besvär genom förfrågan från skatteavdelning. — Av enahanda skäl är det olämpligt att tillhandahålla onummerade skatteanvisningar å vilka arbetstagares debetsedelsnummer tillföras manuellt av arbetsgivaren. Dylika skatteanvisningar skulle självfallet behöva kontrolleras på sätt tidigare nämnts.

*

Nämnden vill därutöver framhålla följande. Om en arbetstagare slutar sin anställning och arbetsgivaren har anledning antaga, att skatt för arbetstagaren kan behöva redovisas efter det att skatten å slutavlöningen inbetalats, bör arbetsgivaren — om skatteinbetalning till centrala skattekontot icke anses tillräckligt bekväm — vid återställandet av arbetstagarens debetsedel behålla ytterligare en skatteanvisning utöver den som erfordras för redovisningen av skatten å slutavlöningen.